

ПРЕС-РЕЛІЗ
КОВАЛКО МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ
ВИПУСКНИК ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ НАФТИ І ГАЗУ (1967-1972 рр.)

Народний депутат України (1994-2002 рр.), академік Української нафтогазової академії, академік Академії гірничих наук України, доктор технічних наук, професор. Відомий вчений, фахівець у галузі енергетики. Лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки, Міжнародної академіка Губкіна, заслужений винахідник і володар бронзових, срібних, золотих медалей виставок народних досягнень СРСР. Активний громадський і політичний діяч, поет і пісняр.

Народився 24 вересня 1944 року в маленькому селі Лівчиці Городоцького району Львівської області в сім'ї хліборобів Петра Павловича та Марії Петрівни, які виховали семеро дітей працюючими, людяними, наполегливими. Про своє дитинство Михайло Петрович написав в одному із своїх віршів:

Іще з дитинства правило відоме
Запам'ятав: в житті найперше – труд.
Трудом я жив – і не зважав на втому:
Таким я був і назавжди лишусь.

Рано розпочався його самостійний життєвий шлях. У 1962 році Михайло закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, а згодом у 1972 – Івано-Франківський інститут нафти і газу, де здобув професію гірничого інженера.

Вся трудова діяльність Михайла Петровича була пов'язана із нафтогазовою галуззю. Після закінчення Дрогобицького технікуму він працював оператором у Шебелинському газопромисловому управлінні на Харківщині, а після служби в армії – оператором Стрийського газопромислового управління. З 1988 року обіймав посаду першого заступника об'єднання «Укргазпром». У 1990 році закінчив Академію народного господарства при Раді Міністрів СРСР за фахом «Управління економікою». У тому ж році продовжив навчання у Великобританії. Після навчання він повернувся на посаду першого заступника генерального директора, головного інженера виробничого об'єднання «Укргазпром».

М.П. Ковалко пройшов усі сходинки професійного зростання – від оператора, техника-геолога, технолога-інженера управління до голови Державного комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України (1995 р., 1997-1998 рр.), голови комітету України з енергозбереження (1996-1997 рр.). Він був ініціатором і розробником комплексної програми «Нафта і газ України 2000-2010 рр.», комплексної програми з енергозбереження. Представляючи інтереси виборців Полтавщини і Житомирщини у Верховній Раді, Михайло Петрович був обраний головою комітету з питань паливно-енергетичного та ядерного комплексу України (1998-2000 рр.). Проводив активну законодавчу роботу і долучився до розробки понад 30 законопроектів.

За його безпосередньої участі створювався нафтогазовий комплекс незалежної України, який і на сьогодні дає понад 20% всієї доходної частини бюджету країни. Глибоке володіння теоретичними знаннями, практичний досвід, аналітичний розум дозволили йому стати фахівцем і організатором енергетичного комплексу України, здатним побачити і застосувати на практиці тенденції розвитку не лише окремих процесів галузі, а й в цілому спрогнозувати розвиток економіки всієї держави. Він завжди пропагував ідею збільшення власної ресурсної бази енергоносіїв, зменшення енергетичної залежності від імпорту нафти і газу, прозорості рішень у нафтогазовому комплексі України.

Михайло Петрович наголошував, «що для досягнення сталого розвитку і отримання користі для соціально-економічного прогресу країни та її регіонів традиційний підхід до енергетики необхідно трансформувати і спрямувати на вдосконалення енергосистем. що базуються на ефективному використанні енергоресурсів і екологічно чистих паливних технологій, які сприяють захисту навколишнього середовища». До думки вченого-практика прислухались колеги в Україні і за кордоном. Він неодноразово представляв свою країну на міжнародному рівні, беручи участь у конгресах, симпозиумах, урядових і наукових делегаціях. Всюди він був відомим як спеціаліст у галузі розробки і експлуатації нафтових і газових родовищ, ініціатором запровадження низки принципово нових технологічних досліджень і впровадження їх у виробництво.

У 1983 році захистив кандидатську, а у 1999 – докторську дисертації. М.П. Ковалко – автор більш ніж 45 наукових винаходів і близько сотні публікацій у наукових журналах, монографій, книг.

З метою чіткого визначення основних напрямків політики в Україні вперше було розроблено офіційну стратегію – Національну енергетичну програму України до 2010 року, яку Верховна Рада затвердила в 1996 році. Михайло Петрович, його колеги і фахівці розробили комплексні державні програми, якими були передбачені основні положення державної середньострокової політики національної економіки, такі як:

- програма освоєння вуглеводних ресурсів українського сектора Чорного і Азовського морів (1996 р.);
- комплексна державна програма енергозбереження в Україні (1997 р.);
- національна програма «Нафта і газ України до 2010 р.» (2000 р.) та інші.

Він один із перших почав наголошувати на пріоритетних завданнях енергетики:

- надійне енергозабезпечення;
- підвищення енергоефективності;
- диверсифікація джерел паливно-енергетичних ресурсів;
- реформування енергетичної сфери відповідно до умов ринкової економіки;
- запровадження джерел енергії та технології, що зменшують вплив на оточуюче середовище, та інші.

З 1998 року Михайло Петрович очолював Українську нафтогазову академію. Під його керівництвом академія стала провідною організацією, потужним науковим центром, діяльність якого мала вагомий вплив на функціонування і розвиток нафтогазового комплексу України. УНГА виконувала та координувала фундаментальні і прикладні науково-дослідні роботи, забезпечувала взаємодію науково-академічної, галузевої, вузівської та виробничих сфер. В академії діють 12 галузевих відділень. У її складі понад 500 представників науково-технічної інтелігенції, серед них – академік і 4 член-кореспонденти НАНУ, майже 100 докторів наук, понад 200 кандидатів наук, також іноземні науковці-практики з США, Росії, Канади, Польщі, Азербайджану, Білорусі, В'єтнаму, Індії та інших країн. Серед вагомих здобутків академії – підготовка та видання унікального енциклопедичного шеститомного довідника «Атлас родовищ нафти і газу України».

Також Ковалко М.П. вів активну громадську роботу на посаді президента асоціації Світового нафтового конгресу, Національної газової спілки України тощо. Своєю діяльністю він здобув заслужений авторитет і повагу серед працівників галузі як в Україні, так і за кордоном, де він достойно представляв досягнення української науки і виробництва.

Як політик, депутат українського парламенту Михайло Петрович зробив вагомий внесок у розвиток українського суспільства. Він є автором проекту першого в Україні гендерного закону, який пройшов експертну оцінку Європейського союзу, присвяченого проблемам соціальної рівності чоловіків і жінок у всіх життєвих сферах. За його ініціативи була створена «Міжнародна школа рівних можливостей» яка успішно діє вже 15 років і готує спеціалістів з гендерної політики. Заснував Житомирську коаліцію із запобігання і подолання насильства, з метою координації зусиль громадських організацій і державних органів, спрямованих на вироблення та відпрацювання реальних механізмів запобігання

насильства в усіх його проявах і застосування цих механізмів на практиці, на розробку та впровадження системного підходу до вирішення цієї проблеми.

В часи його депутатства на округах було споруджено чимало об'єктів капітального будівництва, газифіковано населені пункти, відбудовано багато храмів, надано суттєву допомогу навчальним закладам, лікарням і малозабезпеченим сім'ям.

Михайло Петрович був людиною з широким колом інтересів, у характері якої поєднались енергійність і врівноваженість, вимогливість і доброзичливість, чуйність і діловитість, прагматизм і романтика. Він відомий поет. Поетичне слово прийшло в його життя « як просвітлення, як опора, як дружня підмога у політичних баталіях українського Олімпу». (Т. Майданович). Його Муза – щира, доступна і простому селянинові, і рафінованому естетові. Мабуть тому, композиторам легко покласти його поезію на музику. Вже багато років звучать його пісні. Більшість поезій написана для друзів, земляків, рідних, про край, в якому він народився і виріс. Найніжніші і найтепліші слова поезій присвячені дружині – Таїсії Веніамінівні, за спільне життя з якою він дякує долі. Вона відомий громадський діяч, одnodумець Михайла Петровича в усіх його справах. Разом виховали двох дітей: сина Олександра та доньку Катерину, які подарували своїм батькам 4-х онуків. Ставши дідусем, Михайло знов відкрив у собі нові можливості почуттів й сприяння світу, тому він пише:

У всі часи, близькі і давні
Шукаєм формулу життя,
Воно ж – присіло на дивані
Малим здивованим дітям.

Наше сьогодні – це час професіоналів у всіх сферах людського життя. На рубежі тисячоліть Михайло Ковалко – один із багатьох синів української землі, вніс вагому частку в розбудову своєї держави. Його праця – то достойна цеглина, надійно покладена у фундамент нашого майбуття. Михайло Ковалко – це справді та людина, яка не словом, а ділом працювала на благо Батьківщини, людей, це той трудар, який завжди і у всьому стояв на державницьких позиціях. До його думки завжди прислухувались, його прогнози завжди ставали реальністю. Саме такі люди були і є справжніми будівничими держави, вони є гордістю нації. Свою синівську любов до України Михайло Петрович висловив у вірші «Україна», який став чудовою піснею у виконанні народного артиста України Д. Гнатюка:

Будь щасливою, стань багатою,
І весь світ тебе величатиме.
Я всі сили віддам, все для тебе зроблю,
Бо я ніжно тебе люблю!